

*Έντεχνα επτανησιακά τραγούδια
του 19^{ου} αιώνα*

Κ Ι Κ Η Μ Ο Ρ Φ Ο Ν Ι Ο Υ

ΣΥΝΟΔΕΙΑ ΠΙΑΝΟΥ: ΜΠΙΛΙΩ ΜΩΡΑ-Ι-ΤΟΥ-ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΥ
ΜΑΝΤΖΑΡΟΣ • ΞΥΝΔΑΣ • ΚΑΜΗΛΙΕΡΗΣ • ΣΑΜΑΡΑΣ • ΑΛΒΑΝΑΣ • ΛΑΥΡΑΓΚΑΣ • ΛΑΜΠΙΛΕΤ

Οι Φίλοι του Μουσείου Σολωμού και επικρατών Ζακυνθίων.

ΠΛΕΥΡΑ Α'

1. Η αυγούλα (Ν. Μάντζαρου - Δ. Σολωμού)
2. Η στιγμή τώρα προβαίνει (Ν. Μάντζαρου)
3. Η ξανθούλα (Ν. Μάντζαρου - Δ. Σολωμού)
4. Η άβλια νυχτή καθήμενη (Σ. Ξύντα - Δ. Σολωμού)
5. Στη βάρκα (Α. Καμηλιέρη - Γ. Δροσίνη)

ΠΛΕΥΡΑ Β'

1. Η άνοιξη (Σ. Σαμάρα - Ι. Πολέμη)
2. Νανούρισμα (Σ. Σαμάρα - Γ. Δροσίνη)
3. Της κοπέλας το νερό (Σ. Σαμάρα - Γ. Δροσίνη)
4. Σερενάτα (Σ. Σαμάρα)
5. Κοιμάται η αγάπη μου (Α. Αλβάνια)
6. Η ψαρόβάρκα (Δ. Λαυράγκα - Ι. Πολέμη)
7. Ο νυχτοπάτης (Ν. Λαμπιλέτ - Ι. Πολέμη)

ΚΙΚΗ ΜΟΡΦΟΝΙΟΥ

Συνοδεία πιάνου: Μπίλιω Μωραίτου - Καβαλλιεράτου

Ηχοληψία: Ιωάννης Συγλέτος (παραχωρήθηκε ευγενώς από την Ε.Ρ.Τ. - Α.Δ.Σ. 40/12.10.88, Θ. 1.6)

Εκτύπωση Δίσκων: Κολούμπια - EMI, E.B.H.A.E.

Εξώφυλλο - Μακέτα: Αντώνης Γιαννακόπουλος

Φωτογραφία: Διονύσης Α. Κιτσικίης - («' Αποψη Ζακύνθου» ελαιογραφία αγνώστου)

Παραγωγή: Οι φίλοι του Μουσείου Σολωμού και Επιφανών Ζακυνθίων

ΧΟΡΗΓΙΑ: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

SIDE A'

1. The dawn (N. Mantzaros - D. Solomos)
2. The moment is now approaching (N. Mantzaros)
3. The fair maid (N. Mantzaros - D. Solomos)
4. The wretched soul (S. Xyndas - D. Solomos)
5. To the boat (L. Camilieris - G. Drossinis)

SIDE B'

1. The Spring (S. Samaras - J. Polemis)
2. Lullaby (S. Samaras - G. Drossinis)
3. The maiden's water (S. Samaras - G. Drossinis)
4. Serenade (S. Samaras)
5. My love is asleep (L. Alvanas)
6. The fishing boat (D. Lavrangas - J. Polemis)
7. The night breeze (N. Lambelet - J. Polemis)

KIKI MORPHONIOU

Piano accompaniment: Bilio Moraitou - Cavallieratou

Recording: John Sygletos (by courtesy of the Greek Radio - Television S.A. - Board of Directors decision No 40/12.10.88).

Printing of record: Columbia - EMI S.A.

Coverdesign: Antony Giannakopoulos

Cover photograph: Dionysios A. Kitsikis - "View of the town of Zakynthos" by unidentified painter.

Production: The Friends of the Museum dedicated to D. Solomos and eminent Zakynthians

SPONSORED: BY THE MINISTRY OF CULTURE AND SCIENCES

ΕΝΤΕΧΝΑ ΕΠΙΤΑΝΗΣΙΑΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ 10' ΑΙΩΝΑ

«Οι Επτανήσιοι μουσικοί και οι άλλοι εργάται της τέχνης πρώτοι έφεραν το αφηρημένο Γένος σε επαφή με το ευρωπαϊκό πνεύμα»

Μίνως Δούνας

«Παντού ο λαός επηρεάζει τους συνθέτες και παντού οι συνθέται έχουν μέσα των κάτι από τον λαόν. Θα ήτο αντινομία, παρά φύσιν, αν κι οι Επτανήσιοι συνθέται δεν ενεφάνιζον εις τας συνθέσεις των το τοπικόν χρώμα...».

Γρηγόριος Ξενόπουλος

ΤΑ ΕΡΓΑ

Ο επτανησιακός πολιτισμός του 10' αιώνα, προτού με την Ένωση (1864) χυθεί στη χράνη του νεοελληνικού πολιτισμού, είχε φτάσει στον κολοφόνα. Ήταν ένας πολιτισμός πολυδιάστατος και ταυτόχρονα, προσανατολισμένος σε κοινό σημείο αναφοράς: την ιδιότητα της επτανησιακής νυχής.

Διαμορφώθηκε από στοιχεία διάφορα: βενετοκρατία, μεταλαμπάδευση της κρητικής παράδοσης (μετά το 1669), διαδοχικές κατοχές Γάλλων, Ρώσων και Άγγλων, οικονομική άνθηση, ευρωπαϊκές εμπειρίες και σπουδές... Ακόμα, από το διάλογο της νησιώτικης ματιάς με το χρώμα της θάλασσας και του αιθέρα, με τη βροχή, με το χέμα, με τον ήλιο και την οργανιστική ανοιζιάτικη ανθοφορία... Είναι δύσκολο (ίσως και βάρβαρο), να ορισθεί συνοπτικά η ιδιότητα της επτανησιακής νυχής. Ας περιορισθούμε σε κάποια χαρακτηριστικά. Ευαισθησία, διονυσιακή χαρά της ζωής, ερωτισμός, καυτό αίμα, σπινθηριστό πνεύμα, γενναίες πράξεις αλατιού στις ανθρώπινες σχέσεις... Και πάνω απ' όλα: άνοιγμα στις τέχνες, λύτρωση στις τέχνες...

Μια από τις βασικότερες ήταν και είναι η Μουσική. Εκκλησιαστική, λαϊκή, έντεχνη... Εδώ θα μας απασχολήσει η έντεχνη μουσική και ειδικότερα το τραγούδι: πέρα από την επτανησιακή όπερα (Σ. Σαμάρας, Π. Καρρέρ, Δ. Λαυράγκα, Φ. Δομενεγίνης, Σ. Ξύντας κ.λπ.) ή την επτανησιακή συμφωνία (Ν. Μάντζαρος, Γ. Λαμπιλέτ, Δ. Λαυράγκα κ.λπ.). Το είδος διαθέτει τέτοια γοητεία και προσωπικότητα, ώστε δεν θά 'ταν υπερβολή να μιλάμε για «επτανησιακό Lied» του 10' αιώνα. «Τα τραγούδια της Επτανήσου», έγραψε η Σοφία Σπανούδη, «διακρίνονται για την ιδιότυπη γάρη τους, το πνεύμα, το χιούμορ και τη λεπτή ειρωνεία τους».

Προτού αντικρίσουμε τους δημιουργούς του, αξίζει να επισημόνουμε κάποια χαρακτηριστικά, του έντεχνου αυτού corpus του αληθινά θαυμάσιου «επτανησιακού Lied»!

α. Οι συνθέτες (στην πλειοψηφία τους) είναι μουσικοί με σοβαρές ευρωπαϊκές σπουδές και καλλιτεχνικές βλάνεις ψηλότερες. Τα τραγούδια τους συνδυάζουν τη συγκίνηση

της καρδιάς με δεξιοτεχνία' οπωσδήποτε όμως αποτελούνε πάρεργο.

β. Σε αντίθεση με την πολυφωνική, λαϊκή, επτανησιακή παράδοση (αρέκια, αριέττα, καντάδα, ζακυνθινή σερενάτα), τα τραγούδια αυτά είναι μονοφωνικά. Στοχεύουνε κυρίως στην έκφραση του ποιητικού λόγου, με λιτή συνοδεία του πιάνου. Η έμπνευση κινάει από το στίχο, που ανήκει σε κάποιο αναγνωρισμένο ποιητή του καιρού (Σολωμό, αργότερα Ι. Πολέμη, Γ. Δροσίνη κ.λπ.). Δύναμή τους: ο πλούτος και η γάρη της μελωδικής γραμμής.

γ. Τόπος εκτέλεσης δεν είναι η λαϊκή ταβέρνα (αρέκια) ή ο δρόμος (καντάδα, σερενάτα), αλλά το σαλόνι της ανώτερης αστικής τάξης. Η κόρη (έμπνευση-αποδέκτρια) δε γέρνει εδώ στο μισάνοιχτο παράθυρό της, αλλά πάνω από το πιάνο. Ή και τραγουδάει η ίδια, με τη συνοδεία του συνθέτη...

δ. Παρά τη βενετσιάνικη παράδοση, πόλος έλξης είναι (με εξαίρεση τον Παύλο Καρρέρ) η σχολή της Νεάπολης και το περίφημο ωδείο San Pietro a Majella (Μάντζαρος, Ξύντας, Καμηλιέρης, Λαυράγκα, Ναπολέων Λαμπιλέτ). Κυρίαρχη προσωπικότητα αναφοράς ο πολύς Niccolò Antonio Zingarelli (1752-1837), κορυφαίος (τότε) συνθέτης της Ιταλίας και θερμός φίλος και υποστηρικτής του Μάντζαρου και των Επτανησίων.

ε. Στους νεότερους συνθέτες της συλλογής αυτής (Σαμάρα, Λαυράγκα, Λαμπιλέτ), διακρίνονται κάποιοι τόνοι του «σαλονίσσιου» στυλ, του Francesco Paolo Tosti (1846-1916).

στ. Παρά τις επιρροές και τις «καλλιτεχνικές μνήμες» των λογίων δημιουργών, τα τραγούδια τους είναι πρωτότυπα. Ξεπηδάνε από τη βούληση και την καλλιτεχνική κουλτούρα της επτανησιακής νυχής και σ' αυτήν γυρίζουνε: προσφορά!

ΟΙ ΣΥΝΘΕΤΕΣ

1. Νικόλαος Χαλικιόπουλος-Μάντζαρος (1795-1872), Κερκυραίος. Ο πατριάρχης της «επτανησιακής σχολής». Φίλος του Διονυσίου Σολωμού, συνθέτης του Εθνικού Ύμνου. Με την πνευματική του προσωπικότητα και την καλλιτεχνική του πράξη, σημάδεψε τη νεοελληνική μουσική του 10' αιώνα.

2. Σπυρίδων Ξύντας (1814-1896), Κερκυραίος. Μαθητής και συνεργάτης του Μάντζαρου, από τους ιδρυτές της «Φιλαρμονικής Εταιρείας Κερκύρας» (1841). Συνθέτης κυρίως μελοδραμάτων. Οι όπερές του «Οι τρεις σωματοφύλακες» και "I due pretendenti" παιχτήθηκαν στο Μιλάνο, ενώ «Ο υποψήφιος βουλευτής» του, που ανέβηκε την 14η Μαρτίου 1888 στην Αθήνα, ήταν η πρώτη ελληνική όπερα, από τον πρώτο ελληνικό θίασο.

3. Λαυρέντιος Καμηλιέρης (1874), Κερκυραίος. Διευθυντής της «Μουσικής Εταιρείας Αθηνών», έκλεισε την καριέρα του σαν μάστρος στις Η.Π.Α. Κοντά σε μεγαλύτερες συνθέσεις, τόνισε στίχους Γ. Δροσίνη και Αριστ. Προβελέγγιου.

4. Σπυρίδων Φιλίππος Σαμάρας (1861-1917),

Κερκυραίος. Μαθητής του Léo Delibes. Οι όπερές του θριαμβεύσανε στις ευρωπαϊκές σκηνές, μεταξύ άλλων και στη «Σκάλα» του Μιλάνου. Από τους κορυφαίους της «επτανησιακής σχολής» και ο μόνος που κατέκτησε την ευρωπαϊκή διασημότητα.

5. Λεωνίδας Αλβάνας, Κερκυραίος. Εταίρος της «Φιλαρμονικής Εταιρείας Κερκύρας». Κατ' εξοχήν «τραγουδοποιός», εξελίχθηκε σε ενδοεπτανησιακή δόξα του καιρού του.

6. Διονύσιος Λαυράγκα (1864-1941), Κεφαλλην. Μαθητής του César Franck. Έξοχος συνθέτης όπερας, εισήγαγε παράλληλα στην Ελλάδα το Συμφωνικό Ποίημα («Α' και Β' Ελληνική Σουίτα», «Θρησκευτικές Εικόνες» κ.λπ.). Εξαιρετικά δυναμική και ευγενική προσωπικότητα. Ο ιδρυτής του «Ελληνικού Μελοδράματος».

7. Ναπολέων Λαμπιλέτ (1864-1932), Κερκυραίος. Από τα επιφανέστερα μέλη της «μουσικής δυναστείας Λαμπιλέτ». Συσπουδαστής και φίλος του Λαυράγκα στο ωδείο San Pietro a Majella, στη Νεάπολη. Άρχισε την καριέρα του στην Αθήνα και την κορυφώσε στο Λονδίνο, όπου διέπνευε σαν συνθέτης όπερας, οπερέττας, και σαν μάστρος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΛΟΥΝΤΖΗΣ

ΚΙΚΗ ΜΟΡΦΟΝΙΟΥ -CONTRALTO-

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε τραγούδι και πιάνο στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών, απ' όπου πήρε το δίπλωμα Μονωδίας - Μελοδράματος με Α' Βραβείο και Α' Αριστείο εξαιρετικής επίδοσεως. Το 1958 προσλαμβάνεται στην Εθνική Λυρική Σκηνή και γίνεται πρωταγωνίστρια. Το 1960 και 1961 τραγουδάει δίπλα στη

Μαρία Κάλλας, στο Φεστιβάλ Επιδαύρου στις όπερες Νόρμα του Μπελλίνι και Μήδεια του Κερουμπίνι.

Έχει τραγουδήσει στις κυριότερες όπερες της Μεσοφώνου: Τροβατόρε, Αίττα, Μπάλλο ιν Μάσκερα, Φαβορίτα, Τζοκόντα, Βέρθερο, Ορφέα, Διδώ, Ιουλιό Καισάρα, Ντάμα Πίκα κ.ά. στην Ιταλία, Πορτογαλία, Γερμανία, Γιουγκοσλαβία και στα Φεστιβάλ: Αθηνών, Σπολέττο και Σικελίας, δίπλα σε διάσημους τραγουδιστές όπως οι Rysanek, Bergonzi, Capuccilli, Taddei, Vikers, Modesti και με διάσημους μαέστρους: T. Serafini, Resignio, Erede, Patané, Derveau κ.ά.

Επίσης έχει δώσει πολλά κονσέρτα με τις Συμφωνικές Ορχήστρες της Κ.Ο.Α., Κ.Ο.Θ. και Ε.Ρ.Τ., καθώς και ατομικά ρεσιτάλ.

Έχει τραγουδήσει πολλά Ορατόρια των Βέρντι, Μπαχ, Μπετόβεν, Νίβνερζακ, Ροσσίνι, κ.ά. και κύκλους τραγουδιών των: Σοίμπερτ, Σοίμαν, Μπραμς, Ραχμάνινοφ, Μουσόργκσκι, Μπάρτοκ, Μπερλιόζ, Λόρκα, Μενότι και πολλά έργα Ελλήνων συνθετών: Καλομοίρη, Βάρβογλη, Νεζερίτη, Σκλάβου, Παλλάντιου, Χρήστου, Χατζηδάκη και Θεοδωράκη. Είναι καθηγήτρια Μονωδίας στο Ωδείο Αθηνών και έχει τιμηθεί με το Μετάλλιο «Μαρία Κάλλας» και με άλλες πολλές διακρίσεις για την μουσική της προσφορά. Δισκογραφία: 1) Βραδνοί θρύλοι, του Μανώλη Καλομοίρη, 2) Μοναδικές ερμηνείες με άριστες από όπερες, με την Λυρική Σκηνή, 3) 4η Συμφωνία του Μ. Θεοδωράκη, 4) Άριες Αντίκες, Μορφονιού - Γαρουφαλής.

ΜΠΙΛΙΩ ΜΩΡΑ-Ι-ΤΟΥ-ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΤΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε πιάνο στο Ωδείο Πειραιώς στην τάξη της Ζωής Αγγελάστου και της Μαρίας Παπαϊωάννου. Αποφοίτησε με άριστα και της απενεμήθη βραβείο.

Είναι συνοδός πιάνου στο τραγούδι, στο Ωδείο Αθηνών και έχει συνοδεύσει πολλά ρεσιτάλ τραγουδιού στην Αθήνα και στην επαρχία. Είναι συνεργάτιδα του Α' προγράμματος της ΕΡΤ, όπου παρουσιάζει την «Βραδιά της Όπερας».

ARTISTIC IONIAN SONGS OF THE 19th CENTURY

"The Ionian composers and other artists were the first to bring the rousing Greek race in contact with the European spirit".

Minos Dounias

"Practically everywhere the people have an influence on their composers and, far and wide, the composers carry within themselves part of the people. It would have been an antinomy, almost abnormal, if the Ionian composers did not reveal the local motif in their compositions".

Gregory Xenopoulos

THE COMPOSITIONS

The Ionian culture of the 19th century had already reached its peak, prior to the "Union" of 1864 when it was thrust within the funnel of neohellenic culture. It was a multi-dimensional culture which was orientated, however, towards the singularity of the Ionian soul.

This culture was modulated by various characteristics: the Venitian rule, the spreading of the Cretan tradition (after 1669), the consecutive French - Russian - British occupations, the financial prosperity, the western European influences through studies abroad... Further still it was shaped by the dialogue, brought forward by the insular glance, with the colours of the sea and sky, the rain with the earth, the sun and the luxuriant spring blossoming... It is difficult (if not barbarous) to epitomize the singularity of the Ionian soul. We should really restrict ourselves to just a few characteristics. Sensitivity, dionysiac pleasure of life, eroticism, boiling blood, sparking spirit, many a pinch of salt dictating human relations... And above all: unfolding of the arts, salvation through the arts... Music, always was and still is one of the fundamental arts. Ecclesiastical, popular, artistic...

We shall herewith concern ourselves with artistic music - especially with songs - other than the Ionian opera (S. Samaras, P. Carrer, D. Lavrangas, Ph. Domeneghini, S. Xyndas etc.), or the Ionian symphony (N. Mantzaros, G. Lambelet, D. Lavrangas etc.). These artistic songs have a charm of their own and a prominent identity, so that it wouldn't be a hyperboly if we referred to them as the "Ionian Lied" of the 19th century. Sofia Spanoudi once wrote that "The Ionian songs are characterized for their singular grace, their spirit, their humor and delicate irony".

Before introducing the composers, it would be worthwhile noting certain characteristics of this artistic corpus; the trully wonderful "Ionian Lied".

- The composers (in their majority) are musicians with notable studies in western Europe, who aim high, full of artistic ambitions. They compose songs with dexterity, as a passtime to their major work, in an effort to touch the sensitive chords of the heart.
- In contrast with Ionian tradition of popular polyphonic songs (arekia, arietta, cantada, Zakynthian serenade), these are monophonic. They pimarily strive to express the poetic word, assisted by a simple piano accompaniment. The inspiration is derived from the verse which usually belongs to a well known contemporary poet (D. Solomos or later J. Polemis, G. Drossinis etc.). The strength of these songs rely upon the fullness and gracefulness of the melody.
- The songs are not sung in taverns (arekia) nor in the streets (serenade) but are performed in the salons of the upper class. The maiden (inspiration - recipient) does not lean here on

the half - open window, but over the piano. Better still she sings it herself, accompanied by the composer.

- In spite of the venitian tradition, the pole of attraction is (with the exception of Paul Carrer) the school of Naples and the famous San Pietro a Majella odeon (Mantzaros, Xyndas, Camilieris, Lavrangas, Napoleon Lambelet). A dominant musical figure of the time was the well known Italian composer Niccolo Antonio Zingarelli (1752-1837) a good friend and supporter of Mantzaros and the Ionians.
- The salon-style music of Francesco Paolo Tosti (1846-1916) could be detected within the compositions of the latter group of musicians (Samaras, Lavrangas, Lambelet).
- However strong the influences and the "artistic memories" of the learned composers, their songs are original. These spring from a willpower and the artistic culture of the Ionian soul to which they return: an offer!

THE COMPOSERS

- Nicholas Chalikiopoulos - Mantzaros (1795-1872), from Corfu. He is considered as the patriarch of the "Ionian school". A friend of D. Solomos and composer of the National Anthem. His cultured personality and his artistic achievement, marked the neohellenic music of the 19th century.
- Spyridon Xyndas (1814-1896), from Corfu. A pupil and later on a colleague of Mantzaros, he was among the founders of the "Philharmonic Society of Corfu" (1841). He is basically known for his operas, of which "The Three Musketeers" and "I Due Pretendenti" were performed in Milan, while "The Member of Parliament Candidate" which was staged in Athens on the 14th March, 1888, was the first greek opera, presented by the first greek opera company.
- Lawrence Camilieris (1874), from Corfu. He was the manager of the "Musical Society of Athens" and ended his career as conductor in the U.S.A. Next to his major compositions he also wrote music on the poems of G. Drossinis and Aristomenis Provelenghios.
- Spyridon Filikos Samaras (1861-1917), from Corfu. A pupil of Leo Delibes. His operas were staged with great success in European Theatres especially at the "Scala" of Milan. He is considered as one of the best of the "Ionian School" and the only one to have achieved European fame.
- Leonidas Alvanas, from Corfu. A member of the "Philharmonic Society of Corfu", he was mostly composing songs. Among his contemporaries he became famous within the local Ionian surrounding.
- Dionysios Lavrangas (1864-1941), from Cephalonia. A pupil of Cesar Frank, he was a talented opera composer while he also introduced the Symphonic Poem in Greece ("A and B Greek Suite", "Religious Images" etc.). He was an extremely dynamic and noble personality; the creator of greek opera.
- Napoleon Lambelet (1864-1932), from Corfu. A prominent member of the Lambelet

musical dynasty. He studied music together with his friend Lavrangas at the San Pietro a Majella, odeon, in Naples. He began his career in Athens and reached the height of his success in London, where he distinguished himself as an opera and operetta composer, but also as a conductor.

Nicholas A. Lunzi

KIKI MORPHONIOU - CONTRALTO

Mrs Kiki Morphoniou was born in Athens. She studied singing and piano at the National Odeon of Athens, wherefrom she holds a diploma in opera monody having graduated with high honours and first prize for exceptional achievement.

In 1960 and 1961 she appeared at the Epidaurus Festival, and sang with Maria Callas, Bellini's "Norma" and Cherubini's "Medea" Throughout her career she performed the major mezzo-soprano roles in Trovatore, Aida, Ballo in Maschera, Favorita, Joconda, Verther, Orphee, Dido, Julius Ceasar, Queen of spades a.o., at theatres in Italy, Portugal, Germany, Ygoslavia and at the Athens, Spoleto and Sicily Festivals, next to the famous soloists Rysanek, Bergonzi, Capuccilli, Taddei, Vikers, Modesti a.o., under the batton of eminent conductors as Serafini, Resignio, Erede, Patane, Derveau a.o.

She appeared in solo recital and many concerts with the Athens National Orchestra, the Thessaloniki National Orchestra and the National Radio-Television symphonic Orchestra, while she also performed oratoria and songs by Verdi, Bach, Beethoven, Dvorjak, Rossini, Schubert, Shuman, Brahms, Rachmaninof, Mousorski, Bartok, Berlioz, Lorca, Menotti. She also sang the works of the Greek composers Kalomiris, Varvoglis, Nezeritis, Sklavos, Pallantios, Christou, Hadjidakis and Theodorakis.

Having been decorated with the "Maria Callas" medallion and having received many other honourary distinctions for her excellence in music, Mrs Kiki Morphoniou is also teaching monody at the Athens Odeon. Her L.P. recordings include: 1) "Evening Legends" composed by Manolis Kalomiris. 2) "Unique interpretations of Arias from the Opera" with the participation of the Greek National Opera. 3) The "Fourth Symphony" composed by Mikis Theodorakis. 4) "Aria Antiche" accompanied by Aris Garoufalas.

BILIO MORAITOU - CAVALLIERATOU

Mrs Bilio Moraitou - Cavallieratou was born in Athens. She graduated from the Piraeus Odeon with honours and prize, having studied piano under Zoe Agelastou and Marika Papaioannou. At present she accompanies at the piano vocalists at the Athens Odeon, while in the past she has many times accompanied at the piano vocalist recitals in Athens and throughout Greece. She is also engaged with the 1st Program of the Greek Radio and presents the regular broadcast "A night at the Opera"